

Par i åttor

– Par i åttor! skrek papegojan.

– Håll käften med dig! fräste Thomas irriterat.

Han tittade på mannen på andra sidan bordet som hånfullt grinade mot honom. Det var en ful karl. Tandraden hade nästan lika många mörka gluggar som gula tandstumpar och han hade nog inte badat under denna sida av årsskiftet.

– Det är en fin fågel du har, väste mannen hest.

– Par i åttor! Par i åttor! gastade papegojan ännu en gång.

– Men kan du hålla näbben, satans fågel, fräste Thomas och slet fågeln från sin axel för att kasta honom över ett par bord i närheten.

Den färgglada fågeln störtade överrumplat ner i marken och sprätte därefter upprört med ena benet i protest. Med en suck slängde Thomas en blick mot den soldränkta hamnen.

– Kommer hon inte idag, eller?

– Hon kommer, hon kommer, sa en gänglig man med hästsvans som passerat längs med gatan och svängt in mot dörren till husfasaden bakom dem. – Hon kommer alltid. Bättre sent än aldrig.

Thomas vände sig mot den gamla husväggen och genom det smutsiga fönstret, kunde han se den mintgröna väggklockan. Nu hade han väntat i mer än två timmar. Ännu en gång landade papegojan på hans axel och han hörde mannens otåliga, hesa röst.

– Tänker du satsa? Vi får väl se om du kan prestera lite bättre än par i åttor.

Efter ett rotande och stånkande hade Thomas fått upp ett par mynt som han slängde i potten.

– Det är en vacker fågel du har där, sa en korpulent man från ett bord bredvid. Han satt bakåtlutad med ett bestämt tag om den svala buteljen och den brokiga skjortan uppknäppt. – Den fick du ge mycket för.

– Jag vann honom någon gång, svarade Thomas och stirrade på sina slitna kort i handen. – Men med hans hjälp har jag snart lyckats förlora alla pengar jag har.

I dörröppningen uppenbarade sig mannen med hästsvansen och efter att ha låtit blicken svepa över uteplatsen och de tre männen, stannade blicken på den korpulente herren.

– Så du har hittat hit idag igen, Carl. Har du inget bättre för dig?

Carl tog en stor klunk och log förnöjt.

– Nej... vad skulle det vara?

Mannen med hästsvansen fnös, slog sig ner vid ett tomt bord och tittade på Thomas.

– Har du sett henne någon gång? frågade han och lutade armbågarna mot bordsskivan.

Thomas tittade snabbt upp från korten.

– Hon, ja! Det är en skönhet.

– Jag vet inte det, jag, svarade mannen och gestikulerade att han ville låna snus av Carl. När han fått snusprillan på plats under läppen, fortsatte han: – Hon är ett gammalt skrälle.

Bredvid dem stoppade Carl omsorgsfullt ner sin snusdosa i fickan och spanade med blicken i hopp om att finna den de talade om.

– Åldern spelar väl ingen roll, svarade Thomas och blandade korthögen på bordet. – Har du sett hennes

former?

– Smutsig med skavanker både här och där. Jag tycker hon kränger mest.

– Ja, men då känner du henne inte, skrattade Thomas och lät den tandlöse och uppmärksamt lyssnande motspelaren ta ett kort ur leken.

Nu var det mannen med hästsvansens tur att skratta.

– Men det gör du, unge man?

– Javisst! Jag har arbetat på henne.

Mannen med hästsvans lutade sig tillbaka på stolen och tittade betänksamt på honom.

– Det var som fan...

Nu kunde Carl inte hålla sig längre och han ändrade ställning så att de små sköra stolsbenen hotade att kapitulera under hans tyngd.

– Ursäkta, men vem pratar ni om?

– Leonora... Båten! svarade mannen med hästsvans med en nick mot havet och tittade på Thomas. – Vad tänker du göra nu, då?

– Jag tänker möta upp henne när hon kommer och bli hennes nya ägare.

– Jaså, skrockade mannen skeptiskt. – Hurdå, om man för fråga?

– Spela om henne.

Thomas motspelare som tagit en klunk ur sitt ölglas, höll på att storkna när han utbrast:

– Spela? Du? Du som inte kan prestera bättre än par i åttor!

– Fram med korten, då, sa Thomas lugnt och satte sig tillrätta. – Låt oss få det överstökat.

Ett förvånat och spefullt leende spred sig i mannens tandlösa ansikte. I hans hand tronade de tre kungarna majestätiskt.

– Den där båten får du se dig i månen efter...

Thomas nickade stilla och begrundade vad han såg innan han lät visa sina kort. Mannens självbelåtna ansiktsuttryck stelnade i takt med insikten av spelets abrupta vändning.

– Men vad fan..., sa han med en djup rynka mellan ögonbrynen. – Ess? Fågeln gastade ju...

– Par i åttor! ropade papegojan som hoppat ner på bordet och nappade muntert åt sig ett av korten med sin gula näbb.

– Man kan visserligen vinna med par i åttor också, sa Thomas och samlade in potten som under de två timmarna vuxit sig tämligen stor. – Det gjorde jag när jag vann fågeln här. Sedan dess har fågelfäet givit mig mer tur än alla fyrklöver i världen.

Thomas tittade upp och såg Leonora lägga till i hamnen.

– Där kommer hon ju! Par I Åttor, kom så går vi! Om du sköter dig kanske du kan få en förgylld sittpinne.